T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 501
KARAR NO : 2014 / 543
KARAR TR : 5.5.2014

ÖZET: Davacının, Emekli Sandığıiştirakçisi iken 2001 yılında ölen polis memuru oğlundan dolayı kendisine aylık bağlanması yolundaki başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davanın, İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

-

K A R A R

-

Davacı : F.K.
Vekilleri : Av. A.B., Av.N.S.E.
Davalı :Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av. B.K.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde, müvekkilinin oğlu polis memuru H.K.'ın, Van ilinin Gevaş ilçesinde görevli iken geçirdiği trafik kazası sonucunda 2001 yılında hayatını kaybettiğini; ölenin mevcut hizmeti nedeniyle müvekkiline hak sahibi sıfatıyla aylık bağlanması gerektiğini; bu amaçla müvekkilinin yapmış olduğu başvuruların idarece reddedildiğini; müvekkiline haksız yere, 01.08.2008 tarihinde çıkan 5510 sayılı Yasanın 5754 Kanunla değişik 34.maddesinin (d) fıkrasının uygulanmakta olduğunu; oysa müvekkilinin oğlunun, Yasa çıkmadan önce, 2001 yılında vefat ettiğini, bu nedenle 5434 sayılı Yasanın uygulanması gerektiğini; bu Yasanın uygulanması halinde müvekkiline ölen oğlundan dolayı maaş bağlanabileceğini ifade ederek; Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü-Kamu Görevlileri Emeklilik İşlemleri Daire Başkanlığının 686431670 sayılı işleminin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 9.İDARE MAHKEMESİ:10.2.2011 gün ve E:2009/1154, K:2011/219 sayı ile, dava, davacının 5510 Sayılı Kanun hükümleri uyarınca aylık bağlanması istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmış olduğu; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun geçici 4.maddesinin 1.fıkrasında "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 8/2/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32 nci, 34 üncü ve 37 nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir."hükmüne aynı kanunun 34/d maddesinde de "Hak sahibi eş ve çocuklardan artan hisse bulunması halinde her türlü kazanç ve irattan elde etmiş olduğu gelirinin asgari ücretin net tutarından daha az olması ve diğer çocuklarından hak kazanılan gelir ve aylıklar hariç olmak üzere gelir ve/veya aylık bağlanmamış olması şartıyla ana ve babaya toplam % 25'i oranında; ana ve babanın 65 yaşın üstünde olması halinde ise artan hisseye bakılmaksızın yukarıdaki şartlarla toplam % 25'i,oranında aylık bağlanır."hükmüne yer verilmiş 101.maddesinde ise; "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların İş Mahkemelerinde görüleceği"nin hükme bağlanmış olduğu; yukarıda yer alan yasa hükmüne göre; 5434 sayılı Kanun kapsamındaki uyuşmazlıklar idari yargı yerlerinde görülüp çözümlenmekte iken, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra bu kanundan doğan uyuşmazlıkların İş mahkemelerinde görüleceğinin hüküm altına alındığı; olayda, dava konusu işlemde 5510 sayılı Kanun'un 34/d maddesi hükmüne göre davacıya aylık bağlanmasının mümkün olmadığı yönünde cevap verildiğinin görüldüğü; buna göre; dava konusu işlemin tesis edildiği tarih itibariyle 5510 sayılı Kanunun yürürlükte olduğu ve uyuşmazlığın 5510 sayılı Kanunun 34/d fıkrasının uygulanmasından kaynaklandığı anlaşıldığından, iş bu uyuşmazlığın, yukarıda yer verilen yasa hükümleri uyarınca adli yargıda (İş Mahkemelerinde) görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Bu kez davacı, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 5. İş Mahkemesi; 6.12.2012 gün ve E:2011/330, K:2012/950 sayı ile, davanın kabulüne karar vermiş, bu kararın davalı vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10. Hukuk Dairesi: 27.9.2013 gün ve E:2013/6887, K:2013/17621 sayı ile, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden önce Emekli Sandığı iştirakçisi iken 2001 yılında ölen ve 5 yıl 8 ay 14 gün Emekli Sandığı kapsamında hizmeti bulunan iştirakçinin, hak sahibi davacı annesine, ölüm aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartlar 5510 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilerek ölüm aylığına hak kazanılması durumunda dahi bağlanacak aylığın 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre hesaplanacak olması karşısında; davanın idari yargı yerinde açılması

gerektiği gözetilerek, "yargı yolu yanlışlığı" nedeniyle dinlenmesi mümkün olmadığından dava dilekçesinin reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasına girilerek, karar verilmiş olmasının, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedeni olduğu gerekçesiyle; temyiz edilen hükmün bozulmasına karar vermiştir.

ANKARA 5.İŞ MAHKEMESİ:24.12.2013 gün ve E:2013/1799, K:2013/1962 sayı ile, yapılan yargılama neticesinde Mahkemelerinin 2011/330 Esas,2012/950 Karar ve 06.12.2012 günlü ilamı ile davanın kabulüne karar verilmiş ise de; bu kararın davalı kurum vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesinin 2013/6887-17621 Esas-Karar ve 27.09.2013 günlü ilamı ile " ...5434 sayılı Kanun kapsamında 5 yıl 8 ay 14 gün hizmeti bulunan iştirakçi Hamza Korkmaz'ın 29.06.2001 tarihinde ölmesi üzerine, iştirakçinin fiili hizmet süresinin 10 yılın altına olması nedeniyle davacı anneye aylık bağlanamadığı anlaşılmakta olup; davacı, 5510 sayılı Kanunun 32'nci maddesi nazara alınarak ölüm aylığı bağlanmasına karar verilmesini istemiş, Mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir.

İş Mahkemeleri, 5521 sayılı Kanun ile kurulmuş istisnai nitelikte özel mahkemeler olup, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 106'ncı maddesinde bu Kanun uygulamasından doğan uyuşmazlıkların yetkili iş mahkemelerinde görüleceği, 5510 sayılı Kanun'un 101'inci maddesinde de, aksine hüküm bulunmayan hallerde, 5510 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği düzenlenmiştir. 5510 sayılı Kanun'un geçici 4'üncü maddesinde ise; "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 08.06.1949 tarihli ve 5434 sayılı Kanuna göre; aylık, tazminat, harp malûllüğü zammı, diğer ödemeler ve yardımlar ile 08.02.2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 1'inci maddesine göre ek ödeme verilmekte olanlara, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanunda kendileri için belirtilmiş olan şartları haiz oldukları müddetçe bunların ödenmesine devam olunur. Ancak, 5 ilâ 10 yıl arasında fiili hizmet süresi olan iştirakçilerden dolayı dul ve yetim aylığı almakta olanların, aylık ve diğer ödemeleri, bu Kanunun 32'nci, 34'üncü ve 37'nci maddelerindeki şartları haiz oldukları müddetçe devam edilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce iştirakçiliği sona erenlerden tahsis talebinde bulunacaklar ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsis talebinde bulunanlardan işlemleri devam edenler hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır.

5434 sayılı Kanuna göre iştirakçi olup bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra bu Kanunun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine tabi olarak çalışmaya başlayanlardan vazife malûllüğü kapsamına girenler hakkında, bu Kanunun 47'nci maddesinin birinci fıkrasına göre işlem yapılır.

Bu madde kapsamına girenlerin aylıklarının bağlanması, artırılması, azaltılması, kesilmesi, yeniden bağlanması, toptan ödemeleri, ilgi devamı, ihya ve borçlanmaları, diğer ödemeler ve yardımlar ile emeklilik ikramiyeleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dâhil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır ve bu maddenin uygulanmasında mülga 2829 sayılı Kanun hükümleri ayrıca dikkate alınır.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ölen, ancak bu Kanunla yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümlerine göre ölüm aylığının bağlanabilmesi için yeterli prim ödeme gün sayısı olmayan sigortalının hak sahiplerinin, prim ödeme gün sayısı bakımından bu Kanun hükümlerine göre ölüm aylığına hak kazanması halinde, müracaat tarihini takip eden aybaşından itibaren, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre hesaplanacak aylıkları, bu Kanunun 32'nci, 34'üncü ve 37'nci maddelerine göre ödenir." hükmü öngörülmüştür.

Yukarıdaki açıklamalar ışığında yapılan değerlendirmeye göre; 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden önce Emekli Sandığı iştirakçisi iken 2001 yılında ölen ve 5 yıl 8 ay 14 gün Emekli Sandığı kapsamında hizmeti bulunan iştirakçinin, hak sahibi davacı annesine, ölüm aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartlar 5510 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilerek ölüm aylığına hak kazanılması durumunda dahi bağlanacak aylığın 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre hesaplanacak olması karşısında; davanın idari yargı yerinde açılması gerektiği gözetilerek "yargı yolu yanlışlığı" nedeniyle dinlenmesi mümkün olmadığından dava dilekçesinin reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasına girilerek, yazılı şekilde karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir. " gerekçesi ile bozulmuş olduğu; Mahkemelerince bozma ilamına uyulmasına karar verilmiş ve bozma ilamının kesin bozma olması da dikkate alınarak bozma ilamı doğrultusunda; yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle dava dilekçesinin reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 5.5.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının Emekli Sandığı iştirakçisi iken 2001 yılında ölen oğlu polis memuru Hamza Korkmaz'dan dolayı kendisine aylık bağlanması yolundaki başvurusunun reddine ilişkin davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Kanununun,5510 sayılı kanunun 106. maddesi ile mülga edilen 66. maddesinde, " Dul ve yetim aylıkları:

a) Cumhurbaşkanı iken veya ayrıldıktan sonra ölenlerin,

b) İştirakçilerden fiili hizmet müddetleri 10 yıl ve daha fazla olanlardan ölenlerin,

c) Emekli, adi malüllük veya vazife malüllüğü aylığı alanlardan (Aylığa müstahak duruma girip te henüz bağlama yapılmamış olanlar dahil) ölenlerin,

ç) İştirakçilerden 45 inci maddede yazılı vazifeden doğma sebeplerle ölenlerin veya aynı sebeplerden doğma kaza ve yaralanmaları üzerine tedavi sırasında veya ameliyat yüzünden ölenlerin;

d) Erlerden 56 ncı maddede yazılı vazifeden doğma sebeplerle veya aynı sebeplerden doğma kaza ve yaralanmaları üzerine tedavi sırasında veya ameliyat yüzünden ölenlerin;

e) Erlerden 56 ncı madde gereğince vazife malüllüğü aylığı alanlardan (Aylığa müstahak duruma girip te henüz bağlama yapılmamış olanlar dahil) ölenlerin,

f) (Değişik bent: 09/07/1953 - 6122/3 md.) Fiili hizmet müddetleri 10 yıl ve daha fazla olupta kesenekleri geri verilmemiş durumda olanlardan 61(...) yaşını doldurmadan ölenlerin,

g) Vazife malüllüğü geçtiğinden dolayı aylığı kesilmiş ve emeklilik hakkı tanınan bir vazifeye tayin edilmemiş ve fiili hizmet müddetleri de 10 yılı doldurmuş bulunanlardan ölenlerin,

Ölüm tarihinde bu kanuna göre aylığa müstahak dul ve yetimlerine bağlanır." hükmüne; yine aynı Kanunun 5510 sayılı kanunun 106. maddesi ile mülga edilen Ek 13.maddesinde, " Fiili hizmet süresi 5 yılı doldurduktan sonra vefat eden iştirakçilerin, ölüm tarihinde, başkasının yardımı olmaksızın hayatlarını devam ettiremiyecek derecede malül ve muhtaç bulunan dul eşleri ile çocuklarına, yazı ile Sandığa müracaatlarını takibeden ay başından itibaren 15 yıl hizmet süresi üzerinden 68 inci maddedeki esaslara göre dul ve yetim aylığı bağlanır.

(Ek fıkra: 08/07/1971 - 1425/6 md.) Ancak, ölüm tarihinde 18 yaşını, orta öğrenimde 20 yaşını ve yüksek öğrenim yapmakta ise 25 yaşını doldurmamış çocuklarda malüllük şartı aranmaz. Bunların aylıkları, öğrenim durumları da gözönüne alınarak, yukarıdaki yaşları doldurdukları tarihi takibeden aybaşından itibaren kesilir. Şu kadar ki, bunlardan aylıklarının kesilmesi gereken tarihlerde başkasının yardımı olmaksızın hayatlarını devam ettiremeyecek derecede malül ve muhtaç bulunanların aylıklarının ödenmesine devam olunur.

(Ek fıkra: 07/05/1986 - 3284/19 md.) Yukarıdaki hükümler, 22/06/1956 tarih ve 6741 sayılı Kanunla 53 üncü maddeye eklenen bent gereğince malüllük aylığı alanlardan ölenlerin dul ve yetimleri hakkında da uygulanır." hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının oğlu Hamza Korkmaz'ın, Van Emniyet Müdürlüğünde Polis memuru olarak görev yapmakta iken 29/06/2001 tarihinde vefat etmesi üzerine, davalı İdarece, ilgilinin anne ve babasından bazı bilgi ve belgelerin istenildiği, gönderilen kimlik araştırma belgesinde ilgilinin babası Sabri KORKMAZ'ın Bağ- Kur'dan emekli aylığı aldığını beyan ettiği ve Kırıkhan Kaymakamlığı İdare Kurulunun 27/12/2001 tarihli ve 383 sayılı kararına göre muhtaç sayılmayacağının bildirilmesi üzerine, annesi davacı Fidan KORKMAZ'a hitaben yazılan 12/12/2002 tarihli yazı ile yetim aylığı bağlayamayacağının bildirildiği; davacının davalı İdareye vermiş olduğu 14/04/2006 tarihli dilekçesi ile oğlunun görevi başında vefat ettiğini bildirerek aylık bağlanmasını talep etmesi üzerine durumunun mülga Emekli Sandığı Yönetim Kurulunca 18/05/2006 tarih ve 264 sayılı kararı ile incelenerek, "Emniyet Genel Müdürlüğü Van Emniyet Müdürlüğünde Polis Memuru iken 29/06/2001 tarihinde ölen ve annesinin Sandık kayıtlarına 20/04/2006 tarihinde geçen 14/06/2006 tarihli dilekçesi ile oğlunun görevi başında iken geçirdiği trafik kazası sonucu vefat ettiğinden bahisle vazife malûllüğü isteğinde bulunmuş ise de, sevk ve idaresindeki özel aracı ile geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu ölümü olayı görevli olmadığı bir sırada meydana geldiği gibi, ölümünde görevinin neden ve etkisi de bulunmayan Hamza KORKMAZ hakkında 5434 sayılı Yasanın vazife malûllüğü hükümlerinin uygulanmasına imkan bulunmadığına," şeklinde karar verildiği ve davacıya hitaben yazılan 05/06/2006 tarihli yazı ile ölenin 5 yıl 8 ay 14 gün hizmetinin aylık bağlamaya yeterli olan 10 yılın altında olması nedeniyle aylık bağlanamayacağının bildirildiği; daha sonra davacının, davalı Kuruma vermiş olduğu 24/11/2008 tarihli dilekçe ile, 5510 sayılı Kanuna göre aylık bağlanmasını talep etmesi üzerine, davacıdan bazı belgelerin istenildiği; davacının gönderdiği belgelerin incelenmesinden; ölenin annesi davacının evli olduğu, ölenin babası Sabri KORKMAZ'ın ise Bağ-Kur'dan emekli aylığının tespit edilmesi üzerine, 5510 sayılı Kanun uyarınca yetim aylığı bağlanamayacağının 02/03/2009 tarih, …/686434670 sayılı yazı ile bildirildiği; bunun üzerine davacı tarafından, sözkonusu işlemin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır.

5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi)

hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce Emekli Sandığı iştirakçisi olan müteveffa polis memurunun annesi davacı tarafından açılan davanın görüm ve çözümünde, idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 9.İdare Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 9.İdare Mahkemesinin 10.2.2011 gün ve E:2009/1154, K:2011/219 sayılı GÖREVSİZLİK KARARIN KALDIRILMASINA, 5.5.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Sıddık
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	YILDIZ

Üye	Üye	Üye
Nurdane	Ayhan	Mehmet
TOPUZ	AKARSU	AKBULUT